

బింబిలారిన దరిద్రం

పాతూరి ప్రసన్నం

పై కప్పు అక్కడక్కడ వూడిపోవటం వల్ల యేర్పడ్డ కంఠ లోనుంచి ఆ పూరికొంపలోకి ఎండ తొంగి చూస్తోంది నేలమీద తెల్లరంగు మరకలు వేసింది సూర్యకాంతి

ఎండా వానా ని రా ఘాటంగా వస్తూ పోతూ వుంటాయి ఆ కొంపలోకి ఇద్దరుండటానిక్కూడా చాలీ చాలని ఆ కొంపలో ఒకమూల పొయ్యి విసుర్తూ అన్నంవండుతోందిరత్తి చవకరకం మట్టిపడతల్లోని వంకాయ యిగురు పగిలినకుండపెంకులోపెట్టిన పచ్చడి వేసుకుని చారు వేసి ఇన్నిగింజలు వుడకేసి ఇంత సుబ్బయ్యమావముఖాన రాల్చి తనూ రెండుమెతుకులు నోట్లో వేసుకుంటే - తర్వాత చెయ్యాలిన్న పని చూసుకోవచ్చు అనుకుంటూ వాళ్ళు విరుచుకుంది బద్దకంగా రత్తి

ఇంటి నిట్టాడిస్తంభం వోరగా వొంగిపోయి కూలిపోతున్న మనుషుల జీవితాల్ని సూచిస్తోంది సాంకేతికంగా

ఎత్తుగా మట్టిదన్నెమీద రొండు బ్రంకుపెట్టెలున్నాయి ఒకటి మూలలు సొట్టపడి మూత వంకరపోయి కొక్కెం వూడిపోయివుంది ఒకటి బాగానే వుంది ఒకప్రక్క చింకిచాపమీద సుబ్బడుకూర్చుని వున్నాడు అతని వెనుకనే నిలబెట్టివున్న కుక్కిమంచం ఇవీ ఆ కొంపలోని వస్తువులు

పొయ్యి మండటంలేదు జబ్బలు పొయ్యెట్టుగా ఎంత విలసినా కళ్ళు మండేట్టుగా పొగరావటంతప్ప మండటం లేదు సగంవిరిగిన విలసితర్రను విసురుగా నేలమీద గిరాపేసి తీవ్రంగా సుబ్బడువంకచూసింది

పాడుకొంపలూ పాడు మనుషులూ! ఆబ్బబ్బ? పూరిపీల్చుకోటం కూడా కష్టంగావుంది ఒక్కసారి అటుపోయి రంగన్నమావకొంప సూడు అడ్చి సూసయినా గానం తెచ్చుకోవాలి. వాచేప్పది వానాకాలం గండా ఇంటికి ఆక్కప్పుం చొద్దూ! మొండికేసిన మొద్దులాగా కూకుంటేసరి! రంగన్నేవయం పెళ్లానికి గొలుసుకూడా కొన్నాట్ట - ఇదుగో సుబ్బయ్యమావా! ఈరకంగా ఇంటి గొడవ పట్టించుకోకుంటే నాదోవ నేజూసుకుంటా! రత్తిలేచి తన పెట్టె దగ్గరకు నడిచింది

చామనచాయరంగు ముఖం మీద ముసురుకున్న ముంగురుల్ని వెనక్కి సద్దుకుంటూ తన చీరల్ని రయికల్ని ఒకపెట్టిలో స్పందింది

గయితే ఎల్లిపోతానంటవా రత్తి! జాలిగా భయంగా చూస్తూ గొణిగాడు సుబ్బడు సగంకాలిన ఖీడిని నేలమీద రాచి ఆర్పాడు

అవతల అన్నం పొంగి మెతుకులు పొయ్యిలో పడుతున్నాయి సుబ్బడి

ప్రశ్నకి సమాధానం ఇవ్వకుండానే గబ గబా కొయ్యతెడ్డుతో అన్నాన్ని కలియ బెట్టి, నిప్పు సరిచేసి పొయ్యిముందు కూలబడింది

“ఎల్లిపోతానంటావారత్తి! నన్నిడివి ఎల్లిపోతావా!” ఈసారి అతని గొంతుక జీరపోయింది తనముఖంలోని ఆవేదన కనిపించనీకుండా తలవొంచుకు కూర్చున్నాడు

“ఆ, తప్పకుండా లేచిపోతా చెప్పి మరీ లేచిపోతున్నా నన్నేమన్నా అడ్డు పెట్టగలవా చెప్పు!” కోపంగా ప్రశ్నించింది

వర్షాకాలంలో వరదలుగా ప్రవహించే నదినీటిని ఎవరన్నా ఆగగలరా? — అలాగే రత్తిని ఆపటంకూడా ఎవ్వరికీ సాధ్యంకానిపని అని సుబ్బడుకి తెలుసు

రత్తి తనజీవితంలో కలిసిపోయి యికా ఆరునెలలు కాలేదు సర్వనాశనం కానున్న తన జీవితంలో ఆశలు రేకెత్తించి ఇకా ఆరు నెలలు కాలేదు. దరిద్రంతో నికృష్టంగా వెళ్తున్న రోజుల్ని సంతృప్తితో నింపివేసిన రత్తి వెళ్ళిపోతోంది.

ఆరైల్లకు ముందు తానెవరో రత్తి ఎవరో.

రత్తి తనకు మూడో పెళ్ళాం, మొదటి పెళ్ళాం రోగంతో చచ్చింది

రెండో పెళ్ళాం కాన్పులో పిల్లాడితో సహా చచ్చింది

రత్తి మూడోది — ముత్యంలాంటి, రత్నంలాటి రత్తి.

రత్తిని గురించి సుబ్బడి కేమీ తెలీదు! రత్తి చెప్పలేదు

చెడిబతికిందిని, ఎవరో అంటే విన్నాడు అలాటి రత్తి ఇలా ఎందుకు వచ్చిందో, తననే ఎందుకు వెళ్ళిచేసుకుందో సుబ్బడుమావకు తెలికపోయినా “రత్తి నా భార్య!” అనుకుని సంతృప్తి పడ్డాడు

అలాటి రత్తి వెళ్ళిపోతోంది!

అవును వెళ్ళక ఏం చేస్తుంది? తన దరిద్రంతో తలమొత్తింది ఆమెకు! ఈ నరకాన్ని అనుభవించలేక మళ్ళీ ఎలా వచ్చిందో అలానే రెక్కలతో ఎగిరి పోతుంది!

వాళ్ళు జలదరించింది సుబ్బడు మావకు, లక్ష్మీదేవి వెళ్ళిపోతున్నట్లుగా కలవరిస్తున్నాడు

“గయితే ఎల్లానంటావా!” జాలిగా భయంగా గొణిగడు

“ఎళ్ళాను, ఎళ్ళాను, ఎళ్ళాను. రేపు పొద్దుగాల బండీలోనే ఎళ్ళండాను సరేనా!” అంది ఈర్ష్యగా రత్తి సుబ్బడంటే ఆసహ్యం కలుగుతోంది రత్తికి సుబ్బడుకళ్ళలో నీళ్ళు చూసింది రత్తి

“రెప్పొద్దుగాల, రెప్పొద్దుగాల...”

అనుకుంటూ సుబ్బడు అమాంతంగా లేచి సుడిగాలిలా వీధినపడ్డాడు. వీధి మలుపులో రోడ్డుమీద దుమ్ములో కనిపించకుండా పోయాడు

“మావా : సుబ్బడు మావా ! అన్నంతినిపో, అన్నంతినిపో!”

ఎలుగెత్తి పిలిచినా లాభం లేకపోయింది.

“సిచ్చి మడిసి.

నేను ఎత్తున్నానని నిజంగానే పిచ్చెత్తింది !

కాదు —

బతకలేక, బతకటం చేతకాక, ఏకాకిందోపడి చచ్చిపోదామని పోతుండాడు. — గయితే నేను రాకముందు ఎలా బతికాడు, నేనుపోతే ఎందుకు బతకలేదు నేనేమన్నా సంపాదించి పెడుతుండానా”

కాదు —

కనిపించకుండా ఎక్కడికో పారిపోతుండాడు. డబ్బుతో వడివచ్చే పెపంచం వాదిలి ఏ అడివిలోకో పడిపోతుండాడు ”

రకరకాలుగా ఆలోచించింది రత్తి చుట్టూ కలయ చూసింది.

తన కొంప ప్రక్కగా కంపు కొడుతున్నది మురిక్కాలవ.

అందులో పండులు అసహ్యంగా దొర్లుతున్నాయి

ఈ మురికి పేట నిండా ఈ గలు, దోమలు

అన్నీ కూలిపోతున్న గుడిసెలు.

వాటిని నిలబెట్టుకోటానికి కూడ గతి లేని దొర్నాగ్యపు సంసారాలు :

కండలు పిండి, ఎముకలు విరిచి. నరాలు తెంచీ చేచ్చిరీతిగా చాకిరి చేసు

కున్నా కడుపునిండని జీవితాలు పాలుచాలక యేదేవు పసికందులు

చద్దిబ్బువ్వలేక ఆకలితో అలమటించే చిన్నపిల్లలు.

“సంసారాన్ని పోషించాలి.” ఇది మొగాడి గొడవ :

“చంటిదానికి కాసిన పాలన్నాపోసి బతికించాలి ” ఇది ఆడదాని హెచ్చ

రంపపుకోత పెడుతోంది బతుకు మనస్సు విరిగింది మానం, ఆభిమానం చచ్చింది నాలుగజాలు కొవాలి : కామంతో కళ్ళు మూసుకుపోయిన నరపశువుకు శరీర సర్వస్వాన్ని ఆహుతి చేసింది ఒక ఆడది .

—పుట్టినందుకు చావకుండా బతకొద్దా మరి—

రత్తికి కళ్ళు తిరిగినై విసిరి వేసినట్లుగా వీధిలోంచి కొంపలోకి పడిపోయింది నేలమీద పడుకుని చాలాసేపు ఏడ్చింది రత్తి

గడిచిన బ్రతుకంతా రత్తి కళ్ళముందు సినిమాలాగా కదిలింది

నీతినియమాలకు స్వస్తి చెప్పి భోగిల్లో, విలాసాల్లో జీవితాన్ని పెట్రో

ల్లాగా వెలిగించటం, కుళ్ళి కృశించి నశించి పోకముందే ఆ కాగితంపువ్వు ణాటి బతుకుమీద రోతపుట్టటం, అనాధ లాగా మురికిపేట రావటం, సుబ్బడు మావ సరసన చేరటం :

అనాటిఅన్యాయంబులోసుఖంలేదు
ఈనాటి దరిద్రంతో యాతనపడలేదు
రత్తికి కునుకు పట్టింది.

* * *

చీకటి పడింది.

రాత్రి 'వేట'కోసం రోడ్డు పక్కన విలాసాలు చిందిస్తూ, చవక బారు శృంగారంతో నాలుగురాళ్ళు చేతుల్లో వేసుకోటానికి నైలాను ముసుగుల్లో, గాజులు గలగల్లాడిస్తూ, వెర్రినవ్వుతో కవ్విస్తూ మురికిపేటలోంచి నగరంలోకి నడుస్తున్నారు ఇద్దరు యువతులు.

—జీవితం!—

కల్లముంతలు ఖాళీ అయి పోతున్నాయి.

— జీవితం —

ఐశ్వర్యంతో విరక్తి చెందినప్రాణి రత్తి దరిద్రంలో నలిగిపోయి తల్లడిల్లి పోతున్నజీవి రత్తి

అలాటి రత్తి చచ్చిపోయింది.

స్వర్గంలో సుఖాన్నీ, నరకంలో బాధనీ అనుభవించి తెలుసుకోవాలి. రత్తి ఆత్మ విశ్వంలో వెతుకుతోంది స్వర్గ నర కాల్ని రెంటినీ.

“రత్తి!” — పెద్దగా వినిపించిన అరుపుతో వులికిపడి ఆలోచనల అంతస్తు ల్నుంచి తేలుకుంది రత్తి.

“నన్నిడిచి ఎళ్ళిపోతావా రత్తి ఎళ్ళిపోతావా రత్తి!” సుబ్బడు రత్తి కాళ్ళమీదపడి యేడుస్తున్నాడు పుల్లటి కంపు కొడుతోంది—వాడి నోరు. పూరాగా తాగటంవల్ల కొరివిదయ్యాలాగా మెరు స్తున్నాయి, జేవురించిన వాడి కళ్ళు.

“ఎళ్ళున్నావా రత్తి!” — వాడి గొంతు పగిలిపోతోంది

అతని ముఖంలోకి, బయట చీకటి లోకి చూస్తోంది రత్తి.

“రత్తి! ఎళ్ళిపోతున్నావు కాదూ, ఎళ్ళిపో! నిన్ను ఆపేసేబలం నా దగ్గర లేదు కానీ నువ్వులేనినాడు నాగతి ఎలా వుంటుందో ఆలోసించి మరీ, ఎళ్ళు. ఎన్నడయినా నేను గుర్తుకొత్తే...సుబ్బడు మావ తాగుతూ, జేబులుకొడుతూ దొంగ తనం చేస్తూ, కూసీలుచేస్తూ చివరికి ఏ జైలులోనో చచ్చాడని...అనుకో!

“ఇంతవరకూ నేను మంచిోడ్చి కాదు చెడ్డోడ్చి కాదు. బద్దకస్తుడ్చి. కాత్తంత తాగటం తప్ప నేం చేసిన పాపం లేదు. నా తాగుడు చూసీ, నా బద్దకం చూసీ అసయ్యించుకుంటావు నువ్వు. కానీ తాగక చేసేదేంటి. తల బద్దలైపోతాంది. బతకటానికి డబ్బు కావాలి సంపాదించలేను. మంచి యిల్లు

కావాలి. కట్టుకోలేను. నీ సంతోసంకోసం నగలూ, నల్తూ చేయించాలి కానీ ఎలా తేవటం? మరి ఎందుకు బతకటం... చూత్తూ చూత్తూ ఎలా చావటం! పాపిట్టి డబ్బు కోసం కూనీలు చేయటానికి చేతులు రావు దొంగతనం చెయ్యాలంటే మనస్సొప్పదు నా ఆలోచనల్లో బుర్ర ఏడెక్కి, నిప్పుకొండలాగా బద్దలైపోతందనే బయంతోనే ఈ తాగుడుకు అలవాటు పడ్డా... కానీ నువ్వు ఎళ్ళిపోతున్నావు... ఇహ వొంటిరిగా శాంతంగా బతకటం నా చాతగాదు...

“రత్తి: నీ మీద ఎన్నెన్ని ఆశలు పెట్టుకున్నానో తెల్సా: ఈ తాగుడు నీ కోసం మానేసి, ఇద్దరం కలిసి కాయకట్టం చేసుకుంటూ బతికినంత కాలుం బతకాలనే అనుకున్నాను. నువ్వు ఎళ్ళిపోతున్నావు, ఈ దరిద్రుడి మీద దేవుడికే దయ లేనప్పుడు నీకు మాత్రం జాలెందుకు? నిన్ను సుకపెట్టటానికి ఈ దరిద్రుని దగ్గర ఏవుంది! రత్తి, మరిసేపోయాను. నీ గాజుల జత కూడా తాకట్టుపెట్టి తాగాను కాదు! నీ రుణం నా కొద్దు. ఇప్పుడే పోయి ఆడి తలపగలగొట్టయినా నీ గాజుల జత నీకిచ్చే త్తాను” అంటూ ఆవేశంతో పిచ్చివాడిలాగా సుబ్బడు పరుగెత్తబోయాడు.

“ఆగు, సుబ్బడుమావా!” గట్టిగా అతనితీచేయి పట్టుకుంది రత్తి

“మరిఎళ్ళే సమయంలో నీకేంబగు మానం యి త్తానుచెప్ప, నాదగ్గర నయా పైసకు కూడా ఇప్పుడు గతిలేదు...నా చెయ్యి ఒడులు...నీ రుణం నాకొద్దు! నీ గాజుల జత తీసుకురావాల” సుబ్బడు ఆవేశంతో పూగిపోతున్నాడు. కానీ వాడి ప్రయత్నం విఫలం అయింది రత్తి పట్టుతో.

“వాదిలిపెట్టు రత్తి!” గర్జించాడు.

“నాకా గాజులు అక్కర్లేదు.” నిండుగా పలికింది రత్తి.

“మరి నాదగ్గర డబ్బులేదనిచెప్పాగా” దీనంగా అన్నాడు సుబ్బడు.

“నీ డబ్బుతో సంబంధంలేదు నాకు”

“ఏమీ తీసుకోకుండానే పొద్దుగాల ఎళ్ళిపోతావా!”

“ఎక్కడికీ ఎల్లటంలేదు మావా, నే నెక్కడికీ పోటంలేదు. నీ దరిద్రంతోనే నేను కాపురంచే త్తాను.”

సుబ్బడు కనుల్లో నీరు వుబికింది

“నిన్నొక మడిసిని చెయ్యాలి మావా!” తీయగా అందిరత్తి.

“రత్తి: నా రత్తి?” గుండెకు గట్టిగా అడుముకున్నాడు.

రత్తి వెదవులమీద వెలసిన చిరు నవ్వు రేఖ ఆయింటిలో వెలిగించింది ఆకాదీపాల్ని.

రత్తి కన్నులనుంచి రాలిన ఒక కన్నీటి బొట్టుతో ఆయింటిలో పేరుకున్న దరిద్రం కరిగిపోయింది.

